

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

בפני כב' השופטת הדסה נאור

בעניין: 1. מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד ניר ביטון ועו"ד סבטלנה ז'ודזישסקיה

המאשימה

נגד

1. אוריאל
- ע"י ב"כ עו"ד אלון רום
2. רפאל כהן
- ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
3. ברוך זנדברג
4. רונית כהן

הנאשמים

גזר דין לנאשמים 1 ו-2

1. נגד הנאשמים הוגש, מלכתחילה, בתאריך 28.11.07, כתב אישום, המכיל 2 אישומים, בו יוחס להם ביצוע שורה ארוכה של עבירות הקשורות במכירה והפצה של כדורים מזויפים מסוג סיאליס וויארגה, המיועדים לטיפול בבעיות אין אונות והגברת היכולת המינית, באמצעות רשת האינטרנט, תוך הפרת סימני המסחר של החברות "אלי לילי" ו"PEIZER", בהתאמה.
2. עובדות כתב האישום מתארות התארגנות של הנאשמים לביצוע העבירות, לאחר שקשרו קשר, בינם לבין עצמם ועם אחרים, לצורך רכישת הכדורים המזויפים והפצתם בארץ ובתו"ל, ברווח כספי ניכר, באמצעות חברות שהקימו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

לצורך כך ואתרי אינטרנט שפתחו ובהם הציגו מצג כוזב לפיו התרופות הינן מקוריות ומאושרות.

מכתב האישום עולה כי הפעילות העבריינית של הנאשמים החלה עובר לחודש יוני 2003 ונמשכה עד תאריך 16.5.06, הוא יום מעצרים.

בחיפוש שנערך במהלך מעצרים של הנאשמים נתפסה ברכבו של נאשם 1 קופסת קרטון ובה מאות עלונים מזויפים של שימוש בתרופה "סיאליס" ובביתו של נאשם 2 נמצאו 376 כדורי "סיאליס" מזויפים, 378 כדורי "ויאגרה", של 50 מ"ג, מזויפים ו-757 כדורי "ויאגרה", של 100 מ"ג, מזויפים.

האישום הראשון מתאר כי במהלך התקופה האמורה, במסגרת הקשר, רכש נאשם 2, בהזדמנויות שונות, ממעורב נוסף בשם חיים בנימין, אלפי כדורים מזויפים, שנועדו להפצה לציבור, כשהם ארוזים בשקיות ושני הנאשמים מכרו עשרות אלפי כדורים מזויפים, הנחזים להיות "תכשירי מרשם", שלא על ידי רוקח מורשה, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר ושלא באריותם המקורית, כשהם יודעים שלקוחותיהם נוטלים את התרופות מבלי שנבדקו בדיקה רפואית ובכך, נטען, פעלו בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.

באישום זה מפורטת חלוקת התפקידים בין הנאשמים, כשנאשם 1 היה אחראי:

א. לפתיחת מספר חשבונות בנק לצורך הפעלת חברת "EVR", אשר הוקמה על ידו ביחד עם אחר, שנרשם כבעל מניות פיקטיבי במקום נאשם 2, שהוכרו במועד הנ"ל כפושט רגל, לצורך הפצת הכדורים המזוייפים.

ב. לפעילות החשבונאית של החברה ובכלל זה להתנהלות מול הבנקים ולקשר עם משרד רואי החשבון אשר טיפלו בנושאים השוטפים של החברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

- ג. על הטיפול בבעיות השוטפות הקשורות לאתר האינטרנט, שהקימו ושבאמצעותו יכלו לקוחות, מהארץ ומחו"ל, לרכוש מהנאשמים את הכדורים המזויפים באמצעות כרטיסי אשראי.
- ד. לדאוג להעביר לנאשם 2 רשימות של לקוחות - מרחבי העולם ומישראל - אשר הזמינו מהם כדורים מזויפים דרך אתר האינטרנט.

תפקידו של נאשם 2 התבטא:

- א. באריות הכדורים המזויפים, בביתו, בהתאם לרשימת ההזמנות שהעביר לידיו נאשם 1, כשלכל אריזה צרף עלון מזויף של שימוש לצרכן.
- ב. בשליחת המעטפות ובהן הכדורים המזויפים ללקוחות, באמצעות שרותי הדואר הרגיל או דרך EMS (שרות דואר בינלאומי מהיר).

בהתייחס לרווחים, שהניבה לנאשמים הפעלת מערך ההפצה של הכדורים המזויפים, צוין באישום זה כי, בתקופה האמורה, הופקדו בחשבון הבנק של חברת "EVR" כ-3.5 מליון ש"ח, התמורה שהפיקו הנאשמים, במרמה בנסיבות מחמירות, ממכירת אלפי הכדורים המזויפים, מתוכם העביר נאשם 1 מאות אלפי שקלים לחשבון חברת "אינסטליין בע"מ", שהינה חברה בבעלותו הפרטית, ולחשבונות בנק נוספים שהיו רשומים על שמו, ושני הנאשמים גם יחד העבירו, בעצמם ובאמצעות אחרים, שיקים של חברת "EVR", בסכומים של מאות אלפי ₪, לנותני שרותי מטבע ולעוסקים בניכיון שיקים וזאת בתמורה לקבלת כסף מזומן בסכומים הנמוכים מהנקוב בשיקים.

האישום השני מייחס לנאשמים את הרחבת הפעילות העבריינית, של הפצת הכדורים המזויפים, עובר לחודש פברואר 2004, על ידי הכנסת שותף נוסף, הקמת אתר אינטרנט נוסף והקמת שתי חברות נוספות אשר נרשמו בחו"ל, באיי סיישל, האחת על ידם, בשם "VLC TRADING LTD" והשנייה על ידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

אחר בשם "BISSET", כשהפעילות הפלילית במסגרת חברות אלה אף היא נמשכה עד ליום מעצרים של הנאשמים.
על פי המתואר בעובדות אישום זה רכשו הנאשמים, בתקופה שבין פברואר 2004 ועד אפריל 2006 אלפי כדורים מזויפים מחיים בנימין, במחיר הנע בין 5- 10 ₪ לכדור בודד, ומכרו אותם באמצעות אתר האינטרנט תמורת \$5 - \$18 לכדור באופן שקיבלו תמורתם במרמה, בנסיבות מחמירות, סה"כ \$43,738.

3. בתאריך 16.11.08 הודה נאשם 1, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום, כלשונן, למעט הוספת העובדה לפיה "הנאשם סבר בתחילה כי מדובר בכדורים מקוריים ולאחר כחודשיים הבין וידע כי הכדורים מזויפים" ולאחר שנמחקו מספר הוראות חיקוק, והורשע על יסוד הודאתו בעבירות הבאות:
- א. ב-2 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק")
 - ב. בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות (ריבוי עבירות), על פי סעיף 338(8) לחוק.
 - ג. בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), על פי סעיף 415 סיפא לחוק.
 - ד. בעבירה של חובת מרשם (ריבוי עבירות), על פי סעיפים 26(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן: "פקודת הרוקחים").
 - ה. בעבירות של מכירה קמעונאית של תכשיר מרשם (ריבוי עבירות), על פי סעיף 42(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים.
 - ו. בעבירה של מכירת תכשירים (ריבוי עבירות), על פי סעיף 47 ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים.
 - ז. בעבירה של מכירת והפצת טובין (ריבוי עבירות), על פי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

4. בהתאם למוסכם בין הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, הופנה נאשם 1 לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

5. בין לבין, לאחר שנאשם 2 כפר בעובדות כתב האישום והחלו להישמע הראיות בתיק, הגיעה המאשימה להסדר טיעון גם עם נאשם 2, במסגרתו, תוקנו עובדות כתב האישום והוסכם על דעת המאשימה, כי התיקונים שנערכו עמו בכתב האישום יחולו רטרואקטיבית גם על נאשם 1, אף שהורשע, כאמור לעיל, על יסוד הודאתו.

בכתב האישום המתוקן נמחקה העובדה שהמעשים, בשני האישומים, נעשו במסגרת קשירת קשר ובמקומה יוחס לנאשמים ביצוע העבירות לאחר תכנון מוקדם בצוותא, הוסכם שגם נאשם 2 הבין וידע שמדובר בכדורים מזויפים רק חודשיים לאחר תחילת הפעילות בהפצת הכדורים, וכי מספר חודשים לאחר הקמת חברת "EVR" עזב השותף הפיקטיבי את החברה ונאשם 1 נשאר בעל המניות היחיד של החברה.

עוד הוסכם, בין הצדדים, כי הסכום של 3.5 מליון ₪ שהופקדו בחשבון חברת "EVR" לא היוו את תמורת המכירות אלא ביטאו את מחזור ההכנסות ממכירת אלפי הכדורים המזויפים, וכי נאשם 1 העביר מתוך חשבון החברה מאות אלפי ₪ לנותני שירותי מטבע ולעוסקים בניכיון שיקים ואילו נאשם 2 העביר אליהם סכום של 150,000 ₪ בלבד ומרבית התמורה שקיבל במזומן הייתה לטובת חברת "EVR".

על פי כתב האישום המתוקן תמורת הכדורים המזויפים, שנמכרו על ידי הנאשמים, באופן כמתואר לעיל, לא התקבלו במרמה בנסיבות מחמירות, אלא בתחבולה או תוך ניצול מכוון של טעות הזולת.

6. נוכח הסדר הטיעון ותיקון כתב האישום, כאמור, ותחולתו גם על נאשם 1 תוקנה בתאריך 11.6.09 הכרעת הדין נגד נאשם 1, באופן שההרשעה בעבירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' אוריאל ואח'

של קשירת קשר וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בוטלו ובמקומן הורשע הנאשם בעבירה נוספת של קבלת דבר בתחבולה, על פי סעיף 416 לחוק.

7. בעקבות תיקון כתב האישום ובמסגרת ההסכמות אליהן הגיע נאשם 2 עם המאשימה, חזר בו נאשם 2 מהכפירה, הודה בכתב האישום המתוקן והורשע על יסוד הודאתו באותן עבירות בהן הורשע נאשם 1 לאחר תיקון הכרעת הדין.

8. בהתאם להסדר הטיעון עם נאשם 2, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר גם בעניינו.

9. אקדים ואומר כי נוכח העובדה שכתב האישום תוקן, לגבי שני הנאשמים, כפי שתוקן, לאחר תחילת שמיעת הראיות, גם בעניינו של נאשם 2, ועל יסודו, לא אזקוף לחובתו של האחרון את העובדה שלא הודה בהזדמנות הראשונה אלא רק לאחר שהוחל בשמיעת הראיות בתיק.

עם זאת, מצאתי שהתיקונים, בכתב האישום, הינם בעיקרם תיקונים קוסמטיים ולא מהותיים, אין נפקא מינה אם ייקרא למפגש הרצונות בין הנאשמים קשירת קשר, שככזו מהווה עבירה נפרדת או תכנון לביצוע העבירות בצוותא שלזה תיקרא שותפות, כשהתיקון המשמעותי היחיד בענייני הינו החלפת העבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לעבירה של קבלת דבר בתחבולה, גם זאת בהסתייגות בהתחשב בכך שעובדות כתב האישום, לגבי התנהלותם של הנאשמים כלפי רוכשי הכדורים המזויפים, לא שונו ורק הלבוש המשפטי למעשים שונה.

בהתחשב בכך שהנאשמים, בצוותא חדא, סחרו בכדורים המזויפים לאורך תקופה של כ-3 שנים, כמו גם בעובדה כי כ-6 חודשים לאחר תחילת הפעילות הרחיבו את עסקיהם הפליליים, עם פתיחת חברה נוספת ואתר נוסף באינטרנט לצורך שיווק והפצה של הכדורים המזויפים וכי פעילותם הופסקה שלא ביוזמתם, אלא רק בעקבות מעצרים, יינתן משקל מזערי לעובדה שבחודשיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

הראשונים לפעילותם במסגרת חברת "EVR" לא ידעו שמדובר בכדורים מזויפים.

10. שירות המבחן אשר התבקש לערוך תסקירים בעניינים של שני הנאשמים, בא בהמלצה לענישה חינוכית שיקומית במסגרת צו של"צ, לגבי שניהם, כאשר לגבי נאשם 2 הוסיף והמליץ גם על העמדתו בפיקוח שירותם.

בהתייחסה לנסיבותיו של נאשם 1 תיארה קצינת המבחן את התא המשפחתי בתוכו מתפקד הנאשם באופן חיובי ונורמטיבי, את העובדה שלצד העסקים הפליליים, אותם ניהל, הוא בעל חברה לייבוא מוצרי אמבט החל משנת 1985 וכי במקביל לעבודתו עסק לאורך השנים בפעילות התנדבותית, בחניכת נער במצוקה ובסיוע בטיפול בניצול שואה.

בפני קצינת המבחן דיווח הנאשם על קשיי שינה, סיוטים, חוסר תיאבון וירידה כללית בתפקוד, כשעולמו הפנימי מאופיין בתחושות קשות של אשמה. קצינת המבחן התרשמה ממצוקתו סביב ביצוע העבירה וסביב ההליך המשפטי המתנהל בעטייה, כמו גם מהבנת המחירים הרבים שמשלם בגינה, כשהוא מבין את אחריותו להתנהלות האירועים כפי שתוארו בכתב האישום ושעליהם הביע חרטה עמוקה וכנה.

עם זאת מציינת קצינת המבחן בתסקיר, שהנאשם תיאר בפניה מסכת איומים וסחיטות שעבר בשל רצונו להפסיק מעורבותו בעבירות. לסיכום קובעת קצינת המבחן שהתרשמה מאדם בעל התנהגות נורמטיבית ותקינה לאורך השנים, אשר מעורבותו בעבירה המתוארת אינה מאפיינת את אורחות חייו ואשר כתוצאה ממנה חווה משבר נפשי מתמשך ומטופל בשל כך. בפני קצינת המבחן הונחו חוות דעת פסיכולוגית וחוות דעת פסיכיאטרית, אשר הוגשו גם לבית המשפט, ואשר מהן למדה על קשיים שיהיו לנאשם להשתלב במסגרת מאסר, העלול להביא לנסיגה במצבו ואף לפעולות אובדניות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

בהטלת צו של"צ רואה קצינת המבחן ענישה שיש בה כדי לחזק את תפקודו ודימויו העצמי הפגוע של הנאשם וכן להוות ענישה קונקרטיה ותרומה לחברה.

11. מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2 ניתן ללמוד על הרקע שהוביל את הנאשם לביצוע העבירות. מתברר כי בבסיס העבירה כשלון עסקי ופשיטת רגל, אשר הביאו אותו לתחושות אבדן ושאיפה לאושש עצמו כלכלית בכל דרך, כשלהתרשמות קצינת המבחן ככל שחלף הזמן התקשה להפעיל שיקול דעת מאוזן ולחדול ממעשיו הפליליים. קצינת המבחן מציינת כי מדובר במעורבותו הראשונה והתריגה בפלילים, כשלהתרשמותה אישיותו אינה בעלת קווים זיפניים וכי כיום, מודע לתומרת מעשיו, מצר ומתחרט עליהם ולהערכתה המחירים האישיים הנלווים להליך זה מהווים גורם מרתיע ומציב גבול משמעותי בעבורו באופן שיש בהם כדי להפחית הסיכון באופן משמעותי להישנות התנהגות דומה בעתיד. הנאשם תיאר בפניה חיי משפחה תקינים, הן במשפחת המוצא, הן בקשר הזוגי עם רעייתו, שהינו מקדם ומשמעותי, והן בקשר הקרוב עם ילדיו. להערכת קצינת המבחן יש חשיבות שהענישה תבטא מחד את תומרת העבירה והפגיעה באחרים ומאידך, תביע אמון ביכולתו לתפקד כאדם מיטיב ולכפר על כישלונו בדרך של תרומה משמעותית לקהילה.

12. ב"כ נאשם 1, העלה כעדי אופי את אשתו של הנאשם, גבי ואת חברו, עו"ד י שניהם שמו דגש בעדותם על אופיו החיובי, בין אם כבעל וכאיש משפחה ובין אם כחבר וכאדם המוכן להקדיש מזמנו ולסייע בכל פעילות ציבורית, אם כחבר פעיל בוועד ההורים בבית הספר ואם בעזרה בעמותות לנזקקים, עולים חדשים וניצולי שואה. שניהם תיארו, כל אחד על פי מידת הקרבה וההיחשפות למצבו של הנאשם, את מצוקתו ואת המצב הנפשי הקשה אליו נקלע הנאשם כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

בתמיכה לתיאורים על מצבו הנפשי הגישה ההגנה גם חוות דעת פסיכודיאגנוסטית, שהכין הפסיכולוג הקליני יוסף מאירסון, וגם חוות דעת פסיכיאטרית, שערך פרופ' אבי בלייך.

בחוות הדעת הפסיכודיאגנוסטית באות לידי ביטוי תלונותיו של הנאשם על מצבו הנפשי, המתבטא על פי תיאורו בעייפות פיזית, כאבי בטן תדירים, שלא נמצאה להם סיבה גופנית, חוסר שקט פסיכומוטורי, עצבנות רבה, התקפי חרדה, המלווים בהזעה מוגברת ומקשיי נשימה ומצב של "ניתוק מעצמו".

להתרשמות הפסיכולוג מדובר על תגובה דיסוציאטיבית למצבו בחיים.

נוכח ההתרשמות שהתקבלה באבחון ועקב מחשבות עם תוכן אובדני שעלו הוחלט על אבחון פסיכודיאגנוסטי ועל הפנייתו לאבחון פסיכיאטרי לשם הערכת מצבו הנפשי ובדיקת אפשרות למתן טיפול תרופתי בנוסף לתהליך פסיכותרפויטי.

בסיכום האבחון הפסיכודיאגנוסטי מציין המומחה כי מצא שמדובר באדם נורמטיבי המצוי במשבר חריף נוכח מצבו האקטואלי, מתבודד ומתרחק מרוב האנשים שהכיר בעבר, מוצף ברגשות קשים, בהם מחשבות מוות והרהורים על אובדנות.

מכאן הגיע המומחה למסקנה שמצבו הנפשי של הנאשם לא מאפשר לו שהות ממשית במעצר או בכלא, עקב המשבר הנפשי בו הוא מצוי ונוכח העובדה שהסכנה האובדנית של הנאשם עלולה להיפך לאקטואלית לנוכח מצב מלחיץ.

בחוות הדעת הפסיכיאטרית מתייחס הפסיכיאטר לגרסת הנאשם לנסיבות הסתבכותו ולתחושותיו לפני ואחרי חשיפת הפרשה, כשלטענתו, כשהחל לחוש, מספר חודשים לאחר תחילת הפעלת עסקי שיווק הכדורים, שמדובר בעסק לא כשר, החל לחוש מאוים, הפך להיות מתוח וסבל מסיוטים בשנתו, אך נמנע מלשתף אתרים בתחושותיו ובמעשיו, כשעם חשיפת הפרשה חש שהשתחרר מהסיוט המתמשך ומהאיום עליו ועל משפחתו, יחד עם תחושת שבר בדימוי העצמי, כשלצידם הידיעה שיהיה עליו לשלם על מעשיו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

בפני המומחה התלונן הנאשם על תסמיני חרדה, מצב רוח ירוד, אובדן שמחת החיים, בושה רבה וחוסר אוניס לנוכח מצבו ואף מסר על מחשבות אובדניות. לאחר שאובחן על ידו כסובל מהפרעה דיכאונית, חרדתית משולבת, כתוצאה מהמצוקה הנפשית אליה נקלע, שהגיעה לממדים פסיכופאתולוגים, הוחל בטיפול תרופתי עם השפעה חלקית והקלה בתחושות הדיכאון והחרדה, כשהוא מוטרד ומודאג מתוצאות המשפט ומוצף ברגשי אשם, ייסורי מצפון, בושה ובחרדה מהאפשרות שילדיו וקרוביו, אותם לא שיתף במעשיו, ייחשפו לפרשה.

במהלך העבודה הטיפולית עם הנאשם התרשם המומחה "מהבנה כואבת של הכישלון האישי, ממצוקה רבה על ההשלכות הצפויות על משפחתו ומחרטה כנה ורצון עז לתקן".

לסיכום המליץ הפסיכיאטר על תהליך טיפולי שיקומי ולא הרתעתי, בהתחשב במצבו הנפשי-פסיכיאטרי, כשהוא רואה בפרשה כישלון נקודתי לא אופייני, אשר הלך והסתבך, כאשר מאמצי הנאשם להפסיק את מעורבותו הפלילית לא צלחו בשל איומים עליו ועל משפחתו.

13. ב"כ המאשימה עתר להשית על כל אחד מהנאשמים עונשי מאסר משמעותיים, בגין מעורבותם בהפצת כדורי ה"סיאליס" וה"ויאגרה" המזויפים. במסגרת טיעוני הגיש, בהסכמת ב"כ הנאשמים, חוות דעת של מר מיכאל אריאלי, מאגף הרוקחות, היחידה למאבק בפשע פרמצבטי, במשרד הבריאות, שיש בה כדי ללמד על הסכנה לבריאות הציבור הגלומה בשימוש בכדורי "סיאליס" ללא מרשם רופא.

בחוות הדעת תיאר המומחה את החומרים הפעילים בתרופה, את הבדיקות הרפואיות המקיפות שעל נוטל התרופה לעבור, בטרם השימוש בכדור, על מנת לוודא שהטיפול בו מתאים לו, את סוגי מחלות הרקע שאם המטופל סובל מהן, השימוש בכדור עלול לסכן את חייו ואת התגובות הבין-תרופתיות האפשריות היכולות להגיע עד כדי סיכון הבריאות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

לסיכום ציין המומחה כי "סיאליס" הוגדר כ"תכשיר מרשם", לכן "הניפוק צריך להיות מול מרשם של רופא ומנופק על ידי רוקח מוסמך בבית מרקחת שהוא בפיקוח משרד הבריאות" כל זאת מאחר ש"סיאליס הוא תכשיר רפואי יעיל ובטוח, רק בתנאים שהמטופל נבדק על ידי רופא ושהתכשיר מנופק על ידי רוקח מוסמך בבית מרקחת. כדי לשמור על בריאות המטופל, חובה לקבל ייעוץ רפואי מקצועי מהרוקח ובדיקה של תגובות בין-תרופתיות".

בטיעונו הדגיש ב"כ המאשימה את העובדה שמדובר באישומים מהחמורים שהוגשו בארץ, בעבירות של קניין רוחני העוסקות במכירת והפצת כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים, שבוצעו בתחכום, באמצעות אתרי אינטרנט, כשקדם לפעילות זו, תכנון מוקדם בין הנאשמים, בינם לבין עצמם ועם גורמים נוספים, בהם ספק הכדורים חיים בנימין, אשר נדון, בגין שורה של עבירות, בהן על חלקו בפרשה שלפנינו, במסגרת הסדר טיעון, ל-24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪, וכי לצורך הפעילות הפלילית הקימו הנאשמים מספר אתרי אינטרנט, מספר חברות בארץ ובחו"ל ופתחו מספר חשבונות בנק.

הוא היפנה לחלקו של כל אחד מהנאשמים ולפעילותם לשם קידום מערך ההפצה, ביקש להדגיש את התקופה הארוכה של הפעילות הפלילית, אשר השתרעה על פני כ-3 שנים, מאמצע שנת 2003 ועד אמצע שנת 2006 והופסקה רק כשהנאשמים נעצרו על ידי המשטרה, ואת מחזור העסקאות שהסתכם בכ-3.5 מיליון ₪, בגין מכירת עשרות אלפי כדורים מזויפים, בתחבולה או תוך ניצול מכוון של טעות הלקוחות.

לגבי נאשם 1 הוסיף וטען שהנאשם הקים את העסק למכירת והפצת כדורים מזויפים עקב מצוקה כלכלית אליה נקלע, הנאשם היה הוגה הרעיון להפצת התרופות המזויפות והיוזם בהקמת אתר האינטרנט, היה בקשר עם מפעילי האתר בכל הקשור לעיצובו, תוכנו והמחירים ובחודשים הראשונים אף היה אחראי על הפצת ומכירת התרופות, דרך מקור בהודו והיה בקשר עם לקוחות דרך האינטרנט, הוא זה שהיה אחראי הבלעדי לכל נושא הניהול הכספי של חברת EVR, וכבר מהשלב הראשונים של הפעלת החברה היה בעל זכות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

החתימה היחיד בחברה ועל השקים והוא זה שהעביר את הכספים ואת רשימת הלקוחות לנאשם 2.

בהתייחסו לעובדה כי בחודשיים הראשונים לא ידע הנאשם שמדובר בכדורים מזויפים, טען כי גם בהפצת כדורים מקוריים, יש סכנה בנטילתם ללא מרשם רופא וכי גם לאחר שנודע לו, בחודש ספטמבר 2003, שמדובר בכדורים מזויפים לא חדל מעיסוקו בהפצתם וזאת במשך למעלה מ-6 חודשים לפני שלטענתו אוים ונסחט על ידי ספק התרופות.

לגבי טענתו של נאשם 1 שנסחט על ידי ספק התרופות, ביקש ב"כ המאשימה להדגיש כי על פי עובדות כתב האישום, שהוגש נגד הספק, ואשר על יסודן הורשע, הוא לא הואשם בסחיטה אלא באיומים בלבד, שהתבטאו באמירת משפט מאיים אחד, במחצית שנת 2004, שהנאשם 1 לא התלונן על כך במשטרה, לא שיתף את אשתו בכך, אף לא צמצם את הפעילות העסקית הפלילית, המשיך להפעיל את העסק עוד שנתיים לאחר מכן, לא זאת אף זאת, הגביר את הפעילות העסקית הפלילית, כמתואר בעובדות האישום השני.

לגבי חלקו של נאשם 2 הוסיף וטען כי הלה היה אחראי על רכישת והפצת הכדורים, הוא היה רוכש את הכדורים מחיים בנימין, על פי רשימות שקיבל מנאשם 1, אורז אותם בביתו, מצרף עלון מזויף של פרטי היצרן ושולח אותם באמצעות הדואר ללקוחות בכל רחבי העולם, כשעל המעטפות רשם שם בדוי של השולח.

הוא ביקש לתת בכורה לאינטרס הציבורי, ולשיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקול השיקום, ולדחות מפניו את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כפי שהן עולות מהתסקירים שהתקבלו בעניינו של כל אחד מהם, מעדויות האופי שהושמעו לגבי נאשם 1 ומחוות הדעת הפסיכיאטרית והפסיכודיאגנוסטית שהוגשו בעניינו.

לטענתו בפעילות מעין זו של הנאשמים יש פגיעה כלכלית בחברות היצור, סיאליס ופיזור ובזכויות היוצרים שלהם, הפגיעה היא בשמם הטוב, ביכולתם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

להפיץ כדורים ובאמון הציבור המשתמש באותן תרופות שיש עבריינים שמפיצים כדורים מזויפים.

הנאשמים ביצעו את המעשים בצוותא חדא להשגת המטרה של עשיית רווחים קלים, על רקע בצע כסף, וגם אם בסופו של יום הגיעו להסדרים לפיצוי החברות הנפגעות, אין בכך כדי להוות שיקול רב משקל, אל מול השיקולים האחרים שבענישה ובהם גמול והרתעה.

לחיזוק עתירתו לעונש הגיש ב"כ המאשימה אסופת פסיקה ממנה ביקש ללמוד, על דרך ההיקש והגזרה שווה, על רמת הענישה הראויה במקרה זה.

14. ב"כ הנאשם 1 בטיעונו ביקש לתת משקל מכריע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו כבן 48, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, שירת כקצין בצה"ל, פועל, מתנדב ועוזר לזולת כמעט בכל דרך אפשרית, איש משפחה ללא רבב אשר החל תהליך של שיקום מוצלח בעקבות הסבל הרב שחוה ועינוי הדין, מאז חשיפת הפרשה בחודש מאי 2006, כשמדובר בעבירות שהחלו בשנת 2003.

כאמור בכתב האישום סבר הנאשם בתחילת הפעילות כי מדובר בעסקאות כשרות ולגיטימיות ומרגע שהובהר לו שמדובר במעשים אסורים התחיל הסתף לאחר שאוים על ידי מי שהיה הרוח החיה בפרשה, חיים בנימין, ובשל אישיותו לא היה הנאשם בשל להתמודד עם המציאות אליה נקלע, אף שנכון היה עושה אם היה פונה לעזרת המשטרה.

עם זאת מיד עם מעצרו שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו, הביע חרטה עמוקה, כנה ואמיתית גם במשטרה וגם מול החברות הנפגעות עמן הגיע להסדר לפיצוין, באופן שכיום אין לחברות אלה כל טענות ותביעות כלפיו, כפי שעולה מהאישורים בכתב, שנמסרו מהחברות לנאשם.

עוד ציין כי אין אינדיקציה לכך שמישהו נפגע כתוצאה מהשימוש בכדורים, במישרין או בעקיפין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

כן ביקש לקחת בחשבון את העובדה כי מעשים אלה שנעשו על ידי הנאשם נעשים כמעשה של יום-יום על ידי אחרים שמפרסמים באתרי האינטרנט ובעיתונות את מרכולתם ופעילותם אינה מופסקת על ידי המשטרה, בכך ביקש לראות אכיפה בררנית, שאף אם אין בה כדי להצדיק מחיקת כתב האישום, יש לקחת נתון זה במסגרת השיקולים לעונש.

לסיכום ביקש לתת משקל לחוות הדעת הפסיכודיאגנוסטית והפסיכיאטרית המפרטות את הסיבות מדוע ענישה מאחורי סורג ובריח אינה מתאימה לנאשם ולקבל את המלצת שירות המבחן וגורמי הטיפול הממליצים על ענישה שיקומית.

15. הנאשם 1 עצמו שב והביע צער וחרטה על מעשיו והבהיר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו שהיו טעות קשה, משחטא בכך כלפי החברה, משפחתו ועצמו. טען כי לא מצא את הכוחות כדי לפנות לרשויות המתאימות על מנת להפסיק את מה שהגדיר כסיוט וציין את מצוקתו הנמשכת כ-6 שנים כשעל מעשיו לדבריו שילם מחיר אישי, משפחתי וכספי, איבד את שמחת החיים לאחר שבמחי מעשיו גמר את כל מה שעשה כל חייו.

בנוסף ציין את ההליך הטיפולי שעובר מזה תקופה של חצי שנה, כשלאט לאט חש בשיפור ומרגיש שהוא משתקם. לסיכום ביקש חמלה ואת רחמי בית המשפט.

16. ב"כ נאשם 2 אף הוא ניסה בטיעונו לצמצם ולהמעיט מחומרת מעשיו וחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הצביע על כך שאף הוא כמו נאשם 1 התוודע לעובדה שמדובר בכדורים מזויפים רק כחודשיים לאחר תחילת הפצתם ותפקידו התמצה בקבלת הזמנות מאת נאשם 1 ומשלוחם לרוב למזמינים מחו"ל, כאשר בניגוד לנאשם 1 התמורה שהפיק נאשם 2 קטנה ביותר ביחס לתמורה שהפיק נאשם 1 לו יוחס עשיית רווח של מאות אלפי שקלים, בעוד שלנאשם 2 מיוחסת פריטה של 150,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

לטענתנו אין המדובר במעשים שבוצעו בתחכום מיוחד, מדובר במערך הפצה באמצעות אתר אינטרנט שהועתק מאתר קיים אחר ובפעילות שהתנהלה בשקיפות, לאחר שהוקמה חברה כדין, אשר ניהלה חשבונות בנק מסודרים והעסיקה רואה חשבון שתפקידו היה לדווח על הפעילות העסקית לרשויות השונות, כאשר מחזור העסקאות, ולא הרווח, התבטא ב-3.5 מליון ש"ח.

טען שאין ראייה שכתוצאה מהפצת הכדורים המזויפים נגרמה פגיעה בבריאות הציבור וכי מדובר בפוטנציאל נזק בלבד, במיוחד בהתחשב בכך כי באתר התפרסם שאלון שבו היו התראות לרוכש הפוטנציאלי, כשלכל אריזה צורף עלון אזהרה כמו זה המצורף לכל תרופה מקורית. יתרה מכך להבנתנו כל מי שרוכש כדורים דרך האינטרנט יודע שהוא קונה כדור מזויף וכל בר דעת צריך לדעת שכדורי ויאגרה מצריכים מרשם רופא.

לסיכום ביקש לבכר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהן עלו בהרחבה בתסקיר וכפי ששב ופירט בטיעונו, על פני כל אינטרס אחר, ולשים דגש על העובדה שבעקבות קריסת עסקיו, לא שקע הנאשם והפך לנטל על החברה, אלא החל לעבוד כשכיר וניסה בכל כוחותיו להגיע להסדר חובות עם נושיו, כשבסופו של יום, לטענתנו "העבירות בוצעו לא לשם השגת רווחה או השגת אפשרויות השתכרות נוספות כדי להיטיב עם אורח חיים מסוים, כי אם מתוך ניסיון לפרוע חובות ולעמוד במצב לא קל בו היה נתון באותם ימים".

עוד ביקש לשקול לחיוב את הודאתו בהזדמנות הראשונה, לאחר שמיעת חלק מהראיות, שבעקבות כך תוקן כתב האישום, הבעת צער וחרטה כנים, קבלת אחריות על מעשיו, והתובנה שמעשיו פגעו באחרים.

לסיכום ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, שסבור שיש בענישה עליה המליץ מתד גיסא כדי לבטא את חומרת העבירה והפגיעה באחרים ומאידך גיסא להביע אמון ביכולתו של הנאשם לתפקד כאדם מיטיב ומכפר על כישלונות בדרך של תרומה לקהילה בהיקף נכבד של שעות של"צ.

הוא ביקש שלא לגזור גזירה שווה מהעונש שהושת על חיים בנימין, שנתן את הדין, בנוסף על חלקו בביצוע העבירות המיוחסות לנאשמים, גם בגין עבירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

חמורות נוספות, כן ביקש לאבחן את המקרה של הנאשם מאותם מקרים אליהם היפנה ב"כ המאשימה בתקדימים האחרים שהגיש וביקש לתמוך עתירתו בפסיקה שהגיש, שם נגזרו עונשים קלים בגין עבירות דומות.

17. נאשם 2, שב והביע חרטה, בהודעה שמסר בבית המשפט, במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, תוך הצהרה על קבלת אחריות על מעשיו. בדבריו ביקש להסביר את הנסיבות שגרמו לו לסטות מאורח החיים הנורמטיבי אותו הוא מנהל לדבריו בשגרת חייו, זאת כשנקלע לתקופה קשה, לאחר שעסקיו קרסו, מה שנתפס בעיניו כהרס חייו.

לסיכום ביקש את רחמי בית המשפט, ולקבל אפשרות לכפר על מעשיו בצורה של נתינה, תוך הבטחה שלא ישוב עליהם, לאחר שהבין את גודל הפגיעה במשפחתו ובעיקר בילדיו.

18. בבואי לשקול את מידת העונש הראויה לנאשמים במקרה זה עלי להניח על כפות המאזניים מצד אחד את השיקולים שבאינטרס הציבורי, הכוללים את נסיבות ביצוע העבירה, היקפה וחומרתה, הצורך בהגנה על בעלי זכויות הקניין הרוחני והשמירה על בריאות הציבור, אינטרס ראשון במעלה המחייב שימת דגש על שיקולי הענישה של גמול והרתעה ומצד שני את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, הודאתם, הפנמתם את חומרת מעשיהם והבעת הצער והחרטה על כך, בהיבט של שיקולי שיקום.

לאור חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לא מצאתי לעשות אבחנה ביניהם, בעת גזירת הדין, בהיותם שותפים מלאים לכל המעשים המרכיבים את מכלול העבירות, כל אחד על פי תפקידו, כשאינן נפקא מינה בעיניי מי מהשניים נטל נתח גדול יותר מהתמורה שהפיקו מביצוען של העבירות, בהיות הרקע והגורמים של שניהם, לביצוע העבירות על ידם, דומה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

19. מגמת הפסיקה בענישה בעבירות מסוג זה היא ברורה. עיון בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות ממחישה את הלך רוח הפוסקים ולפיו יש להחמיר בעונשם של מי שמבצע עבירות של פגיעה בזכויות יוצרים וקניין רוחני, תוך פגיעה בסימני מסחר רשומים, בכלל, ושל מי שמבצע עבירות אלה בדרך של מכירת תרופות מזויפות, בפרט, בין אם בשל הפגיעה המסחרית-כלכלית והנזק הניכר לחברות בעלות הזכויות עם סימני המסחר, לשמן, לתדמיתן ולמוניטין שלהן, בין בשל הצורך לסייע במאבקה של מדינת ישראל במישור הבינלאומי להוצאתה מהרשימה השחורה העולמית של מדינות המפרות סימני מסחר ובין אם בגלל הנזק והסיכון הבריאותי הפוטנציאלי הטמון במכירת התרופות המזויפות, ללא כל פיקוח על הליך יצורן, כמתחייב בתעשיית התרופות, ומכירתן ללא קבלת אישור רפואי על גבי מרשם, לאחר ביצוע בדיקה, התאמה ושיקול דעת רפואי, כל זאת לשם בצע כסף ומתוך אי אכפתיות לבריאות ציבור רוכשי התרופות המזויפות.

לא נעלמו מעיני אותן החלטות וגזרי דין מקלים, שהוגשו על ידי ההגנה, אך המקרים שם, אינם ברי השוואה למקרה שלפניי. הענישה החריגה לקולא באותם מקרים נבעה בין אם בשל מיקומם הנמוך של אותם נאשמים בהיררכיה של שרשרת הפצת התרופות המזויפות, מעמדם המשני לעבריין העיקרי ולהפקת הרווחים מהמכירות האסורות, בין אם משום התקופה הקצרה בה בוצעו העבירות על ידם ובהתחשב בהיקף הקטן יחסית של המכירות המפרות, כשניתן לראות בביצוען משום מעידה חד פעמית, בין אם בשל חלוף זמן ניכר מיום ביצוע העבירה, גילוייה והעמדת הנאשמים לדין ובין אם כשמדובר בנסיבות אישיות חריגות.

20. במקרה שלפנינו מדובר בעבירות חמורות, שהינן פרי תכנון מוקדם משותף, לאחר שהנאשמים חברו יחד לביצוען, גם בהינתן שבתחילה סברו שמדובר בכדורים מקוריים, כשאינ מחלוקת שהשניים נעדרי הכשרה והסמכה למכירת תרופות, כנדרש בחוק, ושמכרו אותם ללא מרשם רופא כדרישת החוק, וכי גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

לאחר שהתוודעו לעובדה שמדובר בכדורים מזויפים, כחודשיים לאחר תחילת פעילותם, בחרו להמשיך בהפצתם, כשהם מונעים ברצון להפיק רווחים קלים ולשקם את מצבם הכלכלי, שהיה בכי רע באותה תקופה.

הפעילות העבריינית של הנאשמים נמשכה לאורך זמן ניכר של כ-3 שנים, במהלכן הפיצו עשרות אלפי כדורי ויאגרה וסיאלס מזויפים, בתחכום, תוך הפעלת מערכת משומנת של חברות ואתרי אינטרנט, שהוקמו על ידם לצורך זה בלבד, כשבמהלך השנים הרחיבו את פעילותם "העסקית", כל זאת תוך פגיעה בוטה בסימני מסחר רשומים של החברות "אלי לילי" ו"פייזר" והפרת ההוראות שבפקודת סימני מסחר, המגנות על זכויות יוצרים וקניין רוחני ותוך הפרת הוראות הדין בפקודת הרוקחים, הבאות להגן על שלומו של ציבור משתמשי תרופות המרשם, בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, כשהם משתמשים להשגת מטרתם להפצת הכדורים המזויפים בתחבולה תוך ניצול מכוון של טעות המשתמשים בכדורים אלה.

לאור התנהלותם של הנאשמים לאורך השנים לא ניתן לראות במעשיהם מעידה אקראית וחד פעמית, שאינה משקפת את אורח חייהם הנורמטיביים, כהתייחסות שירות המבחן למעשיהם.

מדובר אמנם בעבירות שהופסקו בחודש מאי שנת 2006, אך זאת לא מיוזמת הנאשמים, אלא לאחר התערבות רשויות החוק וגם המאשימה לא השתתתה מעבר למקובל בהגשת כתב האישום, שהוגש כבר בתאריך 28.11.07, בהתחשב בהיקף חומר הראיות.

למדנו כי הנאשמים לא עונים על אף אחד מהקריטריונים שנמצאו ראויים כשיקולים לסטייה לקולא מרף הענישה הראוי.

21. שיוויתי לנגד עיניי גם את טענתו של נאשם 1 לפיה ביקש במחצית שנת 2004 לחדול ממכירתם והפצתם של הכדורים המזויפים, אך נמנע מכך לאחר שניתקל באיום בפגיעה שלא כדין בגופו, מצידו של ספק הכדורים המזויפים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

חיים בנימין. אך לאחר שבחנתי טענתו אל מול נסיבות המקרה מצאתי שאין בה כדי להמעיט מחומרת מעשיו במיוחד נוכח העובדות הבאות:

א. מהמועד שבו החל במכירת הכדורים ולמצער מהיום שבו נודע לו שמדובר בכדורים מזויפים, עד שפנה, לטענתו, לחיים בנימין בבקשה להפסיק מעורבותו בהפצתם ואוים על ידו, חלפו לא פחות מ- 6-8 חודשים, בהם עסק בפעילות הפלילית.

ב. באותה תקופה בה, לטענתו, אוים שלא להפסיק את הפצת הכדורים המזויפים הרחיב, כאמור, את עסקיו הפליליים.

ג. הוא המשיך בכך למעלה משנתיים נוספות לאחר מכן, מבלי שניטען שעשה ניסיון נוסף כלשהו לחדול מכך.

ד. השימוש הנרחב שעשה ברווחי העבירות, כמתואר בכתב האישום, מלמדים כי לא מחמת כורח המשיך הנאשם בביצוע העבירות.

לתיאור העולה מהתסקיר ומחוות הדעת, שהוגשו בעניינו, לפיו עבר מסכת איומים וסחיטות בשל רצונו להפסיק מעורבותו בעבירות, אין כל תימוכין ולמעט האמירה המאיימת ממחצית שנת 2004, "אנחנו יודעים איפה הבית שלו ואנחנו יודעים איפה הבת שלו לומדת" שיוחסה לחיים בנימין בכתב האישום, בו הודה האתרוו ועל יסודו הורשע, לא הובאה כל ראיה לאיומים נוספים, המעוגנים בזמן, במקום ובסיטואציה מסוימת, בתגובה לניסיונות נוספים של הנאשם לחדול ממעשיו.

22. לא התעלמתי אף, מחוות הדעת שהוגשו בעניינו של נאשם 1, ובהן התייחסות ספציפית לקושי הנפשי של הנאשם לרצות מאסר בפועל, מעדויות האופי שהושמעו בעניינו ומהאמור בתסקירי שירות המבחן לגבי שני הנאשמים, והמלצתם.

שקלתי לזכותם של הנאשמים, מעבר למפורט בסעיף 18 לעיל, גם את העובדה שזו הסתבכותם הראשונה והיחידה עם החוק, שמלבד הסטייה הנורמטיבית, בה עסקינן, ולצידה, קיימו ומקיימים הנאשמים חיי משפחה, חברה ותעסוקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

תקינים וכן לקחתי בחשבון שיקולי את ההסדר, אלו הגיעו הנאשמים עם החברות הנפגעות, ואת הפיצוי ששילמו להן.

23. עם זאת לא ניתן להשאיר את ההתייחסות החמורה לעבירות אלה ברמת הרטוריקה בלבד ויש לתת ביטוי עונשי הולם לחומרת העבירות, לסיכון הבריאותי ולפגיעה הכלכלית שבביצוען ולדחות מפני שיקולים אלה את המלצות שירות המבחן.

המלצות שירות המבחן, בעניינם של שני הנאשמים, אינן משקפות כראוי את האיזון הנכון בין שיקולי הענישה השונים.

שיקולי שיקום ראויים להילקח בחשבון, במאזן שיקולי הענישה, אך זאת תוך שמירה על עקרונות התגמול וההרתעה.

הלכה היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן. שירות המבחן שם לנגד עיניו, בדרך כלל, את הפן השיקומי של העבריין ואילו על בית המשפט, לו מסור שיקול הדעת הסופי לעניין היקף העונש וטיבו, לבחון במערך שיקולי הענישה שלו את התמונה הכוללת על כל היבטיה, בהן, בין היתר, אופי העבירות, נסיבות ביצוען, חומרתן, מסוכנותן ופגיעתן בציבור, נפיצותן והקושי באכיפת החוק עליהן, כשאלמנט השיקום הינו רק אחד מהשיקולים שעליו לשוות לנגד עיניו בבואו לגזור דינו של נאשם שהורשע בדיון.

ככל שהעבירה בה הורשע נאשם חמורה יותר, כך נדחים מפניה השיקולים האישיים הכוללים שיקום העבריין והדגש עובר אל אינטרס הגמול וההרתעה. לעניין זה יפים דבריהם של כב' השופט א. לוי ברע"פ 4943/06, אביב בן לולו נ. מדינת ישראל "אכן, לאינטרס השיקומי של המבקש נודעת חשיבות רבה, אולם הוא אינו חזות הכל, ובית המשפט מצווה לתת את דעתו גם למטרות אחרות בענישה, וביניהן, הרתעת הרבים..." ושל כב' השופט י. דנציגר בע"פ 8704/08, סמי הייב ואח' נ. מדינת ישראל "משקלן של המלצות שירות המבחן שלא להטיל מאסר בפועל פוחת משעה שחומרת העבירה בה עסקינן כה גבוהה...עד שלא ניתן לשעות להמלצות אלה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2009

ת"פ 7987-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
אוריאל ואח'

24. סוף דבר, מצאתי כי בשכלול כל הנתונים שלפני יש להעדיף את האינטרס הציבורי ואת שיקולי הגמול והרתעת הרבים על פני שיקולי השיקום של הנאשמים, כשלעניין אורך תקופת המאסר שתושת על הנאשמים אקח בחשבון גם את נסיבותיהם האישיות, הודאתם והבעת החרטה, כמפורט לעיל, ובשקילת גובה הקנס שיושת על כל אחד מהנאשמים אתחשב בתקופת המאסר שתיגזר עליהם.
- לאור כל האמור לעיל, בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טעוני הצדדים אני מטילה על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים.
 - ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשמים או מי מהם לא יבצע עבירה מהעבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' טבת תש"ע, 22 דצמבר 2009, בהעדר הצדדים.

הדסה נאור, שופטת